

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາວດີເຊຍ - ເລກທີສາມ

ສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼືອອະງຸ່ນສີເດງ

Jeff Pippenger
2025-12-03

ພວກເຮົາໄດ້ຈົບບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ດ້ວຍຄຳຖາມນີ້ວ່າ, “ເມື່ອແນວຄວາມຄິດເຫຼິ້ນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ
ຄຳຖາມກ່ອນຖືກຖາມຂຶ້ນວ່າ ເປັນໄດ້ຢ່າງໃດທີ່ໃນເຫດການ 9/11
ພຣະທຳໂຢເອນໄດ້ກາຍເປັນຂ່າວສານທີ່ເປັນໂຕໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັນເພນເຕກອດ?”

ເປົ້າໝາຍລັກຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຢເອນກຳລັງໄດ້ຮັບການສຳເລັດໃນວັນເພນເຕກອດ
ຊຶ່ງເປັນຈຸດເວລາທີ່ໝາຍເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງລະດູການເພນເຕກອດ. ໃນລະດູການເພນເຕກອດນັ້ນ
ມີການສຳແດງອອກຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ແລະຕໍ່ມາກໍມີການສຳແດງອອກທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນຕອນທ້າຍ. ໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ເມື່ອເຂົ້າໃຈວ່າທັງພຣະຄຳພີແລະ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ໄດ້ນຳໃຊ້ພຣະທຳໂຢເອນກັບເວລາຂອງຜົນປາຍລະດູ ພວກເຮົາຈຶ່ງອາດຮູ້ໄດ້ວ່າ
ພຣະທຳໂຢເອນໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນໃນວັນທີ9/11;
ແລະວ່າທຸກອົງປະກອບຂອງພຣະທຳນີ້ຈະກ່າວໂດຍກົງເຖິງປະຫວັດສາດທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນ 9/11
ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງ ແລະລວມເຖິງ ໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ຊຶ່ງໂຢເອນເອີ້ນວ່າ
“ວັນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.”

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກແບບຢ່າງໄວ້ໃນປີ1888, ໃນວັນທີ9/11
ການນຳສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງລາໂອດີເກຍໄດ້ກາຍເປັນຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບປະຈຸບັນ.
ເອຊາຢາໄດ້ເປັນແບບຢ່າງຂອງຂ່າວສານດຽວກັນນັ້ນໃນບົດທີ່ກ່າວເຖິງ
ໂດຍສຽງແກ່ແຫ່ງການປະກາດທີ່ສະແດງບາບລ່ວງລະເມີດຂອງຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາເຫັນ. “ວັນ”
ທີ່ເອຊາຢາເລີ່ມເບິ່ງສຽງຂອງຕົນດັ່ງສຽງແກ່ນັ້ນ ແມ່ນວັນດຽວກັນກັບວັນທີ່ທ່ານຂັບຮ້ອງເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ.

ໃນວັນນັ້ນ ຈົ່ງຮ້ອງເພງໃຫ້ນຳກັນວ່າ, ສວນອະງຸ່ນແຫ່ງເຫຼືອອະງຸ່ນສີເດງ. ເຮົາ, ພຣະເຢໂຫວາ,
ເປັນຜູ້ຮັກສາມັນ; ເຮົາຈະຫົດນ້ຳມັນທຸກຂະນະ. ເພື່ອໃຫ້ໃຜທີ່ອັນຕະລາຍແກ່ມັນ,
ເຮົາຈະຮັກສາມັນທັງກາງຄືນແລະກາງເວັນ. ຄວາມພິເສດບໍ່ຢູ່ໃນເຮົາ:
ຜູ້ໃດໜຶ່ງຈະຕັ້ງໜາມໄມ້ແລະໜາມເພັດຕໍ່ສູ້ເຮົາໃນສົງຄາມ? ເຮົາຈະບຸກຜ່ານພວກມັນໄປ,
ເຮົາຈະເຜົາພວກມັນເສຍພ້ອມກັນ. ຫຼືໃຫ້ເຂົາຍຶດຖືກຳລັງຂອງເຮົາໄວ້,
ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ກະທຳສັນຕິພາບກັບເຮົາ; ແລະເຂົາຈະກະທຳສັນຕິພາບກັບເຮົາ.
ພຣະອົງຈະໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຈາກຢາໂຄບຢັ້ງຮາກລົງ: ອົດສະຣາເອນຈະອອກດອກແລະແຕກໜຶ່ງ,
ແລະຈະໃຫ້ຜົນຕົ້ມໜ້າແຜ່ນດິນໂລກ. ເອຊາຢາ 27:2–6.

ອີສະຣາເອນທາງວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ “ຈະອອກດອກ ແລະ ແຕກໜຶ່ງ ແລະ
ຈະເຮັດໃຫ້ໜ້າພິເສດໂລກຕົ້ມໄປດ້ວຍຜົນ” ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ
ເພາະວ່າຜົນຕົ້ນລະດູເຮັດໃຫ້ພືດແຕກໜຶ່ງ ແລະ ອອກດອກ, ແລະ ຜົນປາຍລະດູເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນ.
ເມື່ອອາຄານຕ່າງໆ ໃນນະຄອນນິວຢອກພັງລົງໃນວັນທີ9/11 ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮົດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ18
ໄດ້ລົງມາ ແລະ ຜົນປາຍລະດູກໍເລີ່ມໄປຍາວ. ໃນເວລານັ້ນ
ຍາມເຜົາຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງເປົ້າແກ່ໃຫ້ແກ່ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ.

ຂ່າວສານຂອງອີຊາຢາທຊີບອກບາບຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ
ກໍແມ່ນເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນແຫ່ງນ້ຳອະງຸ່ນແດງນັ້ນດ້ວຍ. ບົດທຳອິດຂອງໄຢເອນ ຄືຂ່າວສານນັ້ນແທ້.

ພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາທມີາເຖິງໄຢເອນ ບຸດຂອງເພທູເອນ.

ຈົ່ງຟັງສົງນີ້, ທ່ານຜູ້ຖືກແກ່ທັງຫລາຍ, ແລະຈົ່ງງຽງຫູຟັງ, ບັນດາຊາວແຜ່ນດິນທັງສິ້ນ.
ສົງນີ້ເຄີຍເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝຂອງພວກທ່ານ ຫລືແມ່ນແຕ່ໃນສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກທ່ານບໍ່?
ຈົ່ງເລົ່າເລື່ອງນີ້ໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ, ແລະໃຫ້ລູກຫລານຂອງພວກເຂົາເລົ່າໃຫ້ລູກຫລານຂອງຕົນ,
ແລະລູກຫລານຂອງຄົນຮຸ່ນນັ້ນແກ່ອີກຮຸ່ນຫນຶ່ງ.

ສົງທຶຟຸງຕັກແຕນກັດກິນໄດ້ປະໄວນັ້ນ ຝຸງຕັກແຕນອີກພວກຫນຶ່ງໄດ້ກິນເສຍ;
ແລະສົງທຶຟຸງຕັກແຕນນັ້ນປະໄວ ໜ້ອນກັດກິນໄດ້ກິນເສຍ; ແລະສົງທຶໜ້ອນກັດກິນນັ້ນປະໄວ
ໜ້ອນຜິເສຍໄດ້ກິນເສຍ.

ຈົ່ງຕົ້ນຂຶ້ນ, ພວກຄົນຂີ້ເຫຼີ້ເອີຍ, ແລະຈົ່ງຮ້ອງໃຫ້; ແລະຈົ່ງຄຳຄວນ, ພວກທັງຫລາຍຜູ້ດຶມເຫຼືອອະງຸ່ນ,
ເພາະເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່; ເພາະວ່າມັນຖືກຕັດຂາດອອກຈາກປາກຂອງພວກເຈົ້າ.

ເພາະວ່າມີປະຊາຊາດຫນຶ່ງໄດ້ຂຶ້ນມາເໜືອແຜ່ນດິນຂອງເຮົາ, ເປັນຊົນຊາດທີ່ແຂງແຮງ ແລະ
ນັບຈຳນວນບໍ່ໄດ້; ແຂວ້ຂອງມັນເປັນດັງແຂວ້ຂອງສົງໂຕ ແລະ ມັນມີແຂວ້ກຳມດັງແຂວ້ຂອງສົງໂຕໃຫຍ່.
ມັນໄດ້ທຳລາຍເຄືອອະງຸ່ນຂອງເຮົາໃຫ້ພິນາດ ແລະ ປອກຕົ້ນໝາກເດືອຂອງເຮົາ;
ມັນໄດ້ຮັດໃຫ້ມັນໂລ້ນຈົນເກືອບສະອາດ ແລະ ໂຍນຖົມໄປ; ກົງກຳນຂອງມັນກາຍເປັນສີຂາວ.
ຈົ່ງຄຳຄວນດັງພົມມະຈາຣີຜູ້ຄ້າດຸຜ້າກະສອບ ເພື່ອໄວ້ທຸກໃຫ້ແກ່ສາມແຕ່ງວັຍໝຸ່ມຂອງນາງ.
ເຄື່ອງບູຊາອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາດື່ມຖືກຕັດຂາດໄປຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ; ພວກປະໂລຫິດ,
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຢາເວ, ກໍໂສກເສົ້າ. ທົງນາຖືກທຳລາຍ, ແຜ່ນດິນກໍໄວ້ທຸກ; ເພາະວ່າເຂົາຖືກທຳລາຍແລ້ວ;
ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ກໍແຫ້ງໄປ, ນ້ຳມັນກໍຫົດແຫ້ງ.

ພວກຊາວນາເອີຍ, ຈົ່ງລະອາຍເຖິດ; ພວກຄົນປູກອະງຸ່ນເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອງຄວນຄາງ ເພາະເຂົ້າສາລີ ແລະ
ເຂົ້າບາເລ; ເພາະວ່າການກ່ຽວກ່ຽວໃນທົງນາໄດ້ພິນາດໄປແລ້ວ. ເຄືອອະງຸ່ນກໍແຫ້ງໄປ, ແລະ
ຕົ້ນໝາກເດືອກຫ່ຽວເສົ້າ; ຕົ້ນທົບທົມ, ຕົ້ນບາມດ້ວຍ, ແລະ ຕົ້ນແອັບເປີນ,
ແມ່ນແຕ່ຕົ້ນໄມ້ທັງປວງໃນທົງນາ ກໍຫ່ຽວແຫ້ງໄປ;
ເພາະວ່າຄວາມຊຸ້ມໄດ້ຫ່ຽວແຫ້ງໄປຈາກບຸດທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດ.

ພວກເຈົ້າຈົ່ງຄາດແອວ ແລະ ຄຳຄວນເຖິດ, ທ່ານບໍ່ໂຮຫົດທັງຫຼາຍ; ຈົ່ງໂຮຮ້ອງເຖິດ,
ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ແທ່ນບູຊາ; ຈົ່ງມາ, ນອນຢູ່ໃນຜ້າກະສອບຕະຫຼອດຄືນ,
ພວກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ເພາະວ່າ ເຄື່ອງບູຊາທັນຍາຫານ ແລະ ເຄື່ອງບູຊາຖວາຍດື່ມ
ຖືກລະງັບໄວ້ຈາກພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ຈົ່ງຊຳລະໃຫ້ເປັນການອົດອາຫານ,
ຈົ່ງປະກາດການຊຸມນຸມອັນສັກສິດ, ຈົ່ງໂຮມບັນດາຜູ້ຖືກ ແລະ
ຊາວແຜ່ນດິນທັງໝົດເຂົ້າມາໃນພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ຮ້ອງທຸນຕາພຣະຢາເວວ່າ, ວິບັດແກ່ວັນນັ້ນ! ເພາະວັນຂອງພຣະຢາເວໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະ
ມັນຈະມາເໝືອນດັງຄວາມພິນາດຈາກພຣະຜູ້ຊົງລົດອຳນາດສູງສຸດ.
ອາຫານບໍ່ໄດ້ຖືກຕັດຂາດໄປຕາມຕາຂອງພວກເຮົາຫຼື? ແມ່ນແລ້ວ, ຄວາມຍືນດີ ແລະ
ຄວາມຊຸ້ມບານກໍຖືກຕັດຂາດໄປຈາກພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.
ເມັດພືດເນົາເບື້ອຍຢູ່ໃຕ້ກ້ອນດິນຂອງມັນ, ຍັງສາງຖືກປະຖົມໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ, ສາງເກັບເຂົ້າພັງທະລາຍລົງ;
ເພາະວ່າເຂົາຖືກຫ່ຽວແຫ້ງ. ສັດທັງຫຼາຍຄວນຢ່າງໃດຫນ້າ! ຝຸງງົວວຸ້ນວາຍສັບສົນ,
ເພາະພວກມັນບໍ່ມີຫຍັງກິນ; ແມ່ນແລ້ວ, ຝຸງແກະກໍຖືກປະຖົມໃຫ້ພິນາດ.

ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງທຸນຕໍ່ພຣະອົງ: ເພາະໄຟໄດ້ຜະລານທັງຫຍ້າໃນຖົນກັນດານ, ແລະແປວໄຟໄດ້ຜົດຕົນໄມທັງໝົດໃນທັງນາ. ສັດປ່າໃນທັງນາກຮ້ອງຫາພຣະອົງດ້ວຍ: ເພາະແມ່ນ້ຳທັງຫຼາຍແຫ້ງຂອດໄປ, ແລະໄຟໄດ້ຜະລານທັງຫຍ້າໃນຖົນກັນດານ. Joel 1:1–20.

ບົດທຳອິດຂອງໄຢເຊຍອະທິບາຍກ່າວເຖິງການທຳລາຍສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ອີຊາຢາໄດ້ກຳນົດ “ວັນນັ້ນ” ໃຫ້ເປັນວັນທີ່ຜົນລະດູທ້າຍເລີ່ມຕົ້ນ, ເພາະວ່າບັນດາພືດໃນວັນນັ້ນເລີ່ມອອກດອກແລະແຕກຕາ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ອີຊາຢາແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະ “ປັກຮາກ,” “ອອກດອກແລະແຕກຕາ” ແລະຕັ້ງແຕ່ຜ່ານດິນໂລກດ້ວຍ “ຜົນ” ນັ້ນ ກ່າວວ່າສະແດງເຖິງປະຫວັດການອັນກ້າວໜ້າທີ່ມີສາມຂັ້ນຕອນ. ພືດໜຶ່ງຍ່ອມ “ປັກຮາກ” ລົງໃນດິນ. ດັ່ງນັ້ນ ການ “ປັກຮາກ” ຈຶ່ງໝາຍເຖິງການຍື່ນຢູ່ເທິງພື້ນດິນ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຊັ້ນລຸ່ມ ຫຼືຮາກຖານ. ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ “ອອກມາຈາກຢາໂຄບ” ຍ່ອມ “ປັກຮາກ” ແລ້ວຈາກນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ “ອົສະຣາເອນ.” ຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກປະສົບການແຫ່ງລາໂອດິກຍ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າຊາວຟິລາເດດເຟຍ, ແມ່ນວ່າການຮັກສາປະສົບການນັ້ນໄວ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີໃຊ້ຊະນະໃນຂະບວນການທົດສອບທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຄວາມສຳພັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງຢາໂຄບ, (ຜູ້ແຍ່ງຊົງ) ແລະ ອົດສະຣາເອນ, (ຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະ) ກ່າວວ່າໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນເວລາ 9/11 ຜູ້ທັງຫຼາຍຜູ້ “ຫຍັງຮາກ” ໂດຍການກັບຄືນໄປຫາຮາກຖານທັງຫຼາຍ, ໃນທຶນ ແລະ ໃນເວລານັ້ນ ກໍໄດ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ການປ່ຽນຊື່ເປັນສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາ, ດັ່ງທີ່ສະແດງໂດຍ Abram ເປັນ Abraham, Sarai ເປັນ Sarah, Jacob ເປັນ Israel ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ. ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບຄືນໄປຫາຄວາມຈິງຮາກຖານເກົ່າແກ່ໃນເວລາ 9/11 ໄດ້ເຂົ້າສູ່ຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ໃນຂະນະທີ່ຜົນລະດູທ້າຍຈະລົດດອກ ແລະ ຕາອ່ອນ. ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ໂລກທັງໝົດຈະຕັ້ງແຕ່ມີໄປດ້ວຍ “ຜົນ” ເພາະວ່າເມື່ອນັ້ນຜົນຈະຖືກເຫລົງຢ່າງຫຼາຍປະມານມື້ໄດ້.

ເອຊາຢາຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເອຊາຢາ, ແລະແນ່ນອນກັບຜູ້ພະຍາກອນອື່ນໆ ທັງໝົດ, ແຕ່ເອຊາຢາຈະຕ້ອງຍົກສູງຂອງຕົນຂຶ້ນເໝືອນແກຣງ ແລະສຳແດງບາບຂອງຊາວແອັດເວນຕ໌ສວັນທີ່ຈັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍໃນບໍລິບົດຂອງເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ. ເພງນັ້ນໄດ້ຖືກຮ້ອງໂດຍພຣະເຢຊູໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ. ສວນອະງຸ່ນນັ້ນເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງກັ່ນນຳພຣະເນດ ເມື່ອພຣະອົງກ່ອນໄມ້ກາງແຂນເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍໄດ້ທອດພຣະເນດອອກໄປເໝືອນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ; ໂດຍຊົງຮູ້ວ່າອົດສະຣາເອນບູຮານໄດ້ມາເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງໄລຍະແຫ່ງການທົດລອງຂອງພວກເຂົາ ແລະກ່າວວ່າຖືກຂ້າມຜ່ານໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ພຣະຄຣິດກ່າວວ່າສະເດັດເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນໜຶ່ງຜູ້ຊົງຈະນຳຜົນອັນສົມຄວນອອກມາຈາກສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນເລື່ອງສວນອະງຸ່ນຂອງໄຢຊວຍໃນຕອນຕົ້ນ ຫຼືຂອງພຣະເຢຊູໃນຕອນທ້າຍ, ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກ້າຍເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ນັ້ນ ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວເຖິງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງສວນອະງຸ່ນຂອງອີຊາຢາ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊົດເຕີ້ວາຍ.

“ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກັບຊາດຢິວເທົ່ານັ້ນ. ມັນມີບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາດ້ວຍ. ຄຣິດຕະຈັກໃນຍຸກນີ້ໄດ້ຮັບການປະທານສົດພິເສດແລະພຣະພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຊົງຄາດຫວັງຜົນຕອບແທນທີ່ສົມຄວນກັນ.” Christ Object Lessons, 296.

ເປັນປະໂຫຍດຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະອ່ານຂໍ້ຄວາມຕອນທີນຳໄປສູ່ຖ້ອຍຄຳສຸດທ້າຍຈາກພຣະວິນຍານແຫ່ງການພະຍາກອນ.

“ບົດທີ 23—ສວນອະງຸ່ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

“ຊາດຢືວ”

“ຄຳອຸປະມາເລື່ອງບຸດຊາຍສອງຄົນ ໄດ້ຕິດຕາມດ້ວຍຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ. ໃນຄຳອຸປະມາທຳອິດນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າບັນດາຄູສອນຊາວຢືວເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເຊືອຟັງ.

ໃນອີກຄຳອຸປະມາໜຶ່ງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ເຫັນພຣະພອນອັນອຸດົມຊົງໄດ້ປະທານແກ່ອັສຣາເອນ ແລະໃນພຣະພອນເຫຼົ່ານີ້

ພຣະອົງໄດ້ສະແດງພຣະສົດທິຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະຮຽກຮ້ອງການເຊືອຟັງຈາກພວກເຂົາ.

ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເຖິງສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງໂດຍການເຊືອຟັງ ພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ໂດຍຊົງເປີດຜ້າມ່ານອອກຈາກອະນາຄົດ ພຣະອົງໄດ້ສະແດງວ່າ ດ້ວຍການບໍ່ບັນລຸພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຄົນທັງຊາດກຳລັງສູນເສຍພຣະພອນຂອງພຣະອົງ ແລະກຳລັງນຳຄວາມພິນາດມາສູ່ຕົນເອງ.”

“ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຍັງມີເຈົ້າຂອງເຮືອນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ໄດ້ບຸກສວນອະງຸ່ນ, ລ້ອມຮົ່ວໄວ້ຮອບຂ້າງ, ຊຸດບ່ອນບົນນ້ຳອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນ, ສ້າງຫໍຄອຍຂຶ້ນ, ແລະໃຫ້ຊາວສວນເຊົາ, ແລະລັດຈົງເດີນທາງໄປຍັງປະເທດອັນຫ່າງໄກ.’”

ຄຳພັນລະນາກ່ຽວກັບສວນອະງຸ່ນນີ້ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໂດຍຜູ້ພະຍາກອນອີຊາຢາວ່າ: “ບັດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະຂັບຮ້ອງເພງໜຶ່ງແດ່ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຮັກຢ່າງຍິ່ງ ເປັນບົດເພງກ່ຽວກັບຜູ້ຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍ ອັນເກືອບກັບສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ຂ້ານ້ອຍຮັກຢ່າງຍິ່ງມີສວນອະງຸ່ນຢູ່ເປັນພຣະອັນອຸດົມສົມບູນຍິ່ງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ລ້ອມຮົ່ວມັນໄວ້, ເກັບກວາດຫຸ້ນອອກຈາກມັນ, ແລະປູກມັນດ້ວຍເຄືອອະງຸ່ນຊະນິດດິກທີ່ສຸດ, ແລະສ້າງຫໍຄອຍໄວ້ກ້າງມັນ, ແລະຍັງໄດ້ເຮັດບ່ອນບົນເຫຼືອອະງຸ່ນໄວ້ໃນນັ້ນດ້ວຍ; ແລະພຣະອົງຄາດຫວັງວ່າມັນຈະເກີດຜົນເປັນໝາກອະງຸ່ນ.” ອີຊາຢາ 5:1, 2.

“ຊາວສວນຜູ້ໜຶ່ງເລືອກເອົາດິນແປງໜຶ່ງຈາກຖົນກັນດານ; ລາວໄດ້ລ້ອມຮົ່ວ, ຖາງ, ເຖພວນມັນ, ແລະປູກມັນດ້ວຍເຄືອອະງຸ່ນທີ່ຄັດສັນແລ້ວ, ໂດຍຄາດໝາຍວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນເກັບກ່ຽວອັນອຸດົມສົມບູນ. ແປງດິນນີ້, ໃນຄວາມເໝາະສົມຂອງມັນຕໍ່ດິນຮ້າງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປູກຟັງ, ລາວຄາດວ່າຈະນຳກຽດມາສູ່ລາວໂດຍສະແດງຜົນແຫ່ງການເອົາໃຈໃສ່ແລະຄວາມເຫຼືອແຮງຂອງລາວໃນການປູກຟັງມັນ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຄັດເລືອກຊົນຊາດໜຶ່ງອອກຈາກໂລກ ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຣິດຝຶກຝົນແລະອົບຮົມພວກເຂົາ. ສາດສະດາໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຢາເວຈອມໂຍທາແມ່ນວົງວານອັສຣາເອນ, ແລະພວກຄົນຢູດາແມ່ນຕົ້ນໄມ້ອັນເປັນທີ່ຊົນຊອບຂອງພຣະອົງ.’ Isaiah 5:7. ເໝາະສົມທີ່ຈະເອີ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານສົດພິເສດອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ຊົງອວຍພອນພວກເຂົາຢ່າງອຸດົມຈາກຄວາມດີອັນບໍ່ລົບລຽນຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງຄອຍຫວັງໃຫ້ພວກເຂົາຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະອົງໂດຍການເກີດຜົນ. ພວກເຂົາຈະຕ້ອງສະແດງຫຼັກການແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ທ່າມກາງໂລກທີ່ຕົກຕ່ຳແລະຊົ່ວຮ້າຍ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນຕົວແທນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ໃນຖານະເປັນສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເກີດຜົນຢ່າງແຕກຕ່າງໂດຍສົນເຊີງຈາກຜົນຂອງບັນດາປະຊາຊາດນອກສາສະໜາ. ຊົນຊາດຜູ້ບໍ່ຊຳຮູບເຄົາລົບເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ມອບຕົນເອງແກ່ການກະທຳຄວາມຊົ່ວ.

ຄວາມຮຸນແຮງແລະອາຊະຍາກຳ, ຄວາມໂລບ, ການບໍ່ມີຂໍ້, ແລະການປະພຶດອັນເສື້ອມຊາມທີ່ສຸດ ໄດ້ຖືກປ່ອຍໃຫ້ມີຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດ. ຄວາມອະທຳ, ຄວາມເສື້ອມຊາມ, ແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ ເປັນຜົນທີ່ເກີດຈາກຕົ້ນໄມ້ອັນເປັນເສຍ. ແຕ່ຜົນທີ່ເກີດຈາກເຄືອອະງຸ່ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປູກ ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຄວາມກົງກັນຂ້າມຢ່າງເດັ່ນຊັດ.”

“ເປັນສົດພິເສດຂອງຊາດຢືວທີ່ຈະເປັນຕົວແທນສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງສຳແດງແກໂມເຊ. ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳອະທິຖານຂອງໂມເຊວ່າ,

‘ຂໍຊົງສຳແດງພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ,’ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າ,
‘ເຮົາຈະໃຫ້ຄວາມດີງາມທັງສິນຂອງເຮົາຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ.’ Exodus 33:18, 19.
‘ແລະພຣະຍາເວໄດ້ສະເດັດຜ່ານໄປຕໍ່ໜ້າທ່ານ ແລະຊົງປະກາດວ່າ, ພຣະຍາເວ, ພຣະຍາເວພຣະເຈົ້າ,
ຜູ້ຊົງເມດຕາແລະກະລຸນາ, ອົດທົນຊ້ຳຕໍ່ຄວາມໂກດ, ແລະບໍລິບູນດ້ວຍຄວາມດີງາມແລະຄວາມຈິງ,
ຊົງຮັກສາຄວາມເມດຕາໄວ້ແກ່ຄົນນັບພັນ, ຊົງໃຜດອະໄພຄວາມຊົ່ວຊ້າ, ການລະເມີດ, ແລະບາບ.’ Exodus
34:6, 7. ນີ້ແມ່ນຜົນທຳພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາຈາກປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ໃນຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງລັກສະນະຂອງເຂົາ, ໃນຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງຊີວິດຂອງເຂົາ, ໃນຄວາມເມດຕາ
ແລະຄວາມຮັກອັນອ່ອນໄຫວ ແລະຄວາມສົງສານຂອງເຂົາ, ເຂົາທັງຫລາຍຈະຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
‘ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຍາເວຄົບຖ້ວນສົມບູນ, ພົ້ນຟູຈົດວິນຍານໃຫ້ກັບຄົນ.’ Psalm 19:7.”

“ໂດຍຜ່ານຊາດຢິວ ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງທີ່ຈະປະທານພຣະພອນອັນອຸດົມແກ່ບັນດາປະຊາຊົນທັງປວງ.
ໂດຍຜ່ານອິສະຣາເອນ
ທາງຈະຖືກຈັດຕັ້ງມາໄວ້ສຳລັບການແຜ່ຂະຫຍາຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງໄປສູ່ທົ່ວໂລກ.
ບັນດາຊາດທັງຫຼາຍໃນໂລກ ດ້ວຍການດຳເນີນຕາມການປະພຶດອັນເສື້ອມຊາມ
ໄດ້ຊຸມເສຍຄວາມຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ກໍຕາມ ໃນພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ
ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ລົບລ້າງພວກເຂົາໃຫ້ສິ້ນສູນໄປ.
ພຣະອົງມີພຣະປະສົງທີ່ຈະປະທານໂອກາດແກ່ພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຜ່ານຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງຊົງກຳນົດໃຫ້ຫຼັກການທັງຫຼາຍທີ່ຖືກສຳແດງຜ່ານປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ
ເປັນວິທີການໃນການຟື້ນຟູພາບລັກສະນະຜ່າຍສົນທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນມະນຸດ.”

“ກໍແມ່ນເພື່ອການບັນລຸຈຸດປະສົງນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຊົງເອົນອັບຣາຮາມອອກຈາກຍາດພົນອັງຟູນັບຖືຮູບເຄົາລົບ
ແລະຊົງບັນຊາໃຫ້ທ່ານອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ. ‘ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າເປັນຊາດໃຫຍ່ຊາດໜຶ່ງ,’
ພຣະອົງຕັດວ່າ, ‘ແລະເຮົາຈະອວຍພອນເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ນາມຂອງເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່; ແລະເຈົ້າຈະເປັນພອນ.’
ປະຖົມມະການ 12:2.”

ລູກຫລານຂອງອັບຣາຮາມ ຢາໂຄບ ແລະເຊອີສາຍຂອງທ່ານ ໄດ້ຖືກນຳລົງໄປຍັງອີຢິບ
ເພື່ອວ່າທ່ານກາງຊາດອັນໃຫຍ່ແລະຊົ່ວຊ້ານັ້ນ
ພວກເຂົາຈະໄດ້ສຳແດງຫຼັກການແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມຊື່ສັດທຸ່ງທຳຂອງໂຢເຊັບ
ແລະພາລະກົດອັນອັດສະຈັນຂອງທ່ານໃນການຮັກສາຊີວິດຂອງຊາວອີຢິບທັງປວງ
ເປັນພາບແທນຂອງພຣະຊົນຊີວິດຂອງພຣະຄຣິດ. ໄມເຊ ແລະອີກຫຼາຍຄົນ ເປັນພະຍານຜ່າຍພຣະເຈົ້າ.

“ໃນການນຳອິສະຣາເອນອອກຈາກອີຢິບນັ້ນ
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງຮີດອຳນາດແລະພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະອົງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.
ພຣະກົດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງໃນການຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນທາດ
ແລະການທຳພຣະອົງຈັດການກັບພວກເຂົາລະຫວ່າງການເດີນທາງໃນຖິ່ນກັນດານ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ.
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນດັ່ງບົດຮຽນອັນປະຈັກແຈ້ງແກ່ບັນດາຊາດທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບ.
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຢູ່ເໜືອອຳນາດ
ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງຂອງມະນຸດ.
ໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນທຳພຣະອົງຊົງກະທຳເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ສະແດງຮີດອຳນາດຂອງພຣະອົງເໜືອທຳມະຊາດ
ແລະເໜືອບັນດາຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພວກຜູ້ນັບຖືທຳມະຊາດ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດຜ່ານແຜ່ນດິນອີຢິບອັນຈອງຫອງ
ດັ່ງພຣະອົງຈະສະເດັດຜ່ານໄປທົ່ວໂລກໃນວັນທຳຍທັງຫຼາຍ. ດ້ວຍໄຟ ແລະພາຍ, ແຜ່ນດິນໃຫຍ່

ແລະຄວາມຕາຍ, ພຣະອົງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ "ເຮົາເປັນຢູ" ໄດ້ຖືປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນແຫ່ງຄວາມເປັນທາດ. ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກເຂົາຜ່ານ
"ຖິ່ນກັນດານອັນໃຫຍ່ແລະໜ້າສະຫຍອງ ທີ່ມີຝຸດ, ແລະແມງປ່ອງ, ແລະຄວາມແຫ້ງແລ້ງ."
ພຣະບັນຍັດສອງ 8:15. ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ນຳແກ່ພວກເຂົາອອກຈາກ "ຫີນແຫ້ງໄຟ"
ແລະໄດ້ລ້ຽງພວກເຂົາດ້ວຍ "ເຂົ້າແຫ້ງສະຫວັນ." ເພງສັນລະເສີນ 78:24. "ເພາະວ່າ" ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ
"ສ່ວນຂອງພຣະຢາເວແມ່ນປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ; ຢາໂຄບແມ່ນສ່ວນແຫ່ງມໍລະດົກຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງໄດ້ພົບເຂົາໃນແຜ່ນດິນກັນດານ, ແລະໃນຖິ່ນຮ້າງອັນວ່າແຫວນທີ່ມີສິ່ງງອນ;
ພຣະອົງໄດ້ນຳເຂົາໄປມາ, ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງສອນເຂົາ, ພຣະອົງໄດ້ຮັກສາເຂົາໄວ້ດັ່ງແກ້ວຕາຂອງພຣະອົງ.
ດັ່ງນັ້ນອັນຊື່ທີ່ປຸກຮັງຂອງມັນ ບົນວິນເໜືອລູກຂອງມັນ ກາງປີກຂອງມັນອອກ ຮັບພວກມັນໄວ້
ແລະແບກພວກມັນໄວ້ເທິງປີກຂອງມັນ: ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຢາເວອົງດຽວໄດ້ຊົງນຳເຂົາ
ແລະບ່ວນພຣະອັນໃດຢູ່ກັບເຂົາ." ພຣະບັນຍັດສອງ 32:9-12. ດັ່ງນັ້ນ
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ນຳພວກເຂົາມາຫາພຣະອົງເອງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ພາຍໃຕ້ຮົ່ມເງົາຂອງອົງຜູ້ສັ່ງສຸດ."

"ພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ນຳຂອງບັນດາລູກຫຼານອົດສະຣາເອນໃນການພະເນຈອນຂອງເຂົາໃນຖິ່ນກັນດານ.
ຊົງຖືກຫຸ້ມຢູ່ໃນເສົາເມກຕອນກາງເວັນ ແລະ ເສົາໄຟຕອນກາງຄືນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳພາແລະຊົງຊີ້ນຳເຂົາ.
ພຣະອົງຊົງປົກປັກຮັກສາເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກອັນຕະລາຍແຫ່ງຖິ່ນກັນດານ,
ພຣະອົງໄດ້ຊົງນຳເຂົາເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ແລະ
ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງບັນດາຊາດທັງຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ
ພຣະອົງຊົງສະຖາປະນາອົດສະຣາເອນໃຫ້ເປັນກຳມະສິດທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້ສຳລັບພຣະອົງເອງ,
ເປັນສວນອະງຸ່ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ."

"ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກຝາກໄວ້ແກ່ຊົນຊາດນີ້.
ພວກເຂົາໄດ້ຖືກລອ້ມຮອບໄວ້ດ້ວຍຂັກກຳນົດແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ
ອັນເປັນຫຼັກການນິລັນດອນແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ແລະຄວາມບໍລິສຸດ.
ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນການປົກປ້ອງຂອງພວກເຂົາ
ເພາະມັນຈະຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການທຳລາຍຕົນເອງດ້ວຍການປະພຶດບາບ.
ແລະດັ່ງຫຼັກອອຍໃນສວນອະງຸ່ນ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖາປະນາພຣະວິຫານອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງໄວ້ທຳມາກາງແຜ່ນດິນນີ້."

"ພຣະຄຣິດຊົງເປັນພຣະອາຈານຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ.
ເຫມືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄືອສະຖິດກັບເຂົາໃນຖິ່ນກັນດານສັນດອນ,
ດັ່ງນັ້ນບັດພຣະອົງຍັງຄົງຈະເປັນພຣະອາຈານແລະຜູ້ນຳທາງຂອງເຂົາ. ໃນພຣະພັກແລະໃນພຣະວິຫານ
ພຣະສິດຂອງພຣະອົງສະຖິດຢູ່ໃນເລກນິກອັນບໍລິສຸດເຫນືອບັນລັງພຣະກະລຸນາ. ເພື່ອເຂົາທັງຫຼາຍ
ພຣະອົງຊົງສະແດງຄວາມອຸດົມແຫ່ງຄວາມຮັກແລະຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງຢູ່ເປັນນິດ."

ພຣະເຈົ້າຊົງປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ຊົນຊາດອົດສະຣາເອນຂອງພຣະອົງເປັນຄຳສັນລະເສີນແລະເປັນສະຫງ່າລາສີ.
ພຣະອົງໄດ້ປະທານຂໍ້ໄດ້ປຽບຜ່າຍວິນຍານທຸກປະການແກ່ພວກເຂົາ.
ພຣະເຈົ້າມີໄດ້ຊົງຫັກຫ້າມສົງໃດໆທີ່ເປັນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ການກ່ຮ່າງສ້າງອຸປະນິສັຍ
ອັນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ແທນຂອງພຣະອົງ.

"ການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນທີ່ພຣະສະຈັນໃນຄວາມຈະເລີນ
ລົ້ນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງໂລກ.
ພຣະອົງຜູ້ຊົງສາມາດປະທານສະຕິບັນຍາແລະຄວາມຊຳນານໃນທຸກວຽກງານອັນປະນີດ
ຈະຊົງສືບຕໍ່ເປັນພຣະອາຈານຂອງພວກເຂົາ
ແລະຈະຊົງຍົກຍ້ອງແລະຍົກຖານພວກເຂົາຜ່ານການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ຖ້າພວກເຂົາເຊືອຟັງ ພວກເຂົາຈະຖືກສະຫງວນໄວ້ຈາກພະຍາດທັງຫຼາຍທີ່ທົ່ວມານຊາດອື່ນໆ
ແລະຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍກຳລັງແຫ່ງສະຕິບັນຍາ. ລັດສະໝີພາບຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະບາຣະມີ
ແລະລັດອຳນາດຂອງພຣະອົງ
ຈະຕ້ອງຖືກສຳແດງໃຫ້ບຳກົດໃນຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງທັງປວງຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຈະຕ້ອງເປັນອານາຈັກແຫ່ງບຸໂຮຫຼີດແລະເຈົ້ານາຍ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາທຸກສິ່ງອຳນວຍແກ່ພວກເຂົາ
ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ."

"ໂດຍວິທີອັນແນ່ນອນທີ່ສຸດ
ພຣະຄຣິດໂດຍທາງໂມເຊໄດ້ຊົງວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ
ແລະໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຊັດເຖິງເງື່ອນໄຂແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຂອງພວກເຂົາ.
'ເຈົ້າເປັນຊົນຊາດອັນບໍ່ລິສຸດແດ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ' ພຣະອົງຕັດວ່າ; 'ພຣະຢາເວ
ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໄດ້ຊົງເລືອກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຊົນຊາດພິເສດສຳລັບພຣະອົງເອງ
ເໝືອນວ່າບັນດາຊົນຊາດທັງປວງທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນພິພິດໂລກ.... ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ວ່າ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ສັດຊື່ ຜູ້ຮັກສາພັນທະສັນຍາ ແລະພຣະກະລຸນາແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງ
ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້ເຖິງພັນຊົດອາຍ,.... ເຫດສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ແລະກົດເກນ ແລະຄຳຕັດສິນ ທີ່ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໃນວັນນີ້ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ. ເຫດສະນັ້ນ ຈະເກີດຂຶ້ນວ່າ
ຖ້າພວກເຈົ້າຟັງຄຳຕັດສິນເຫຼົ່ານີ້ ແລະຮັກສາ ແລະປະຕິບັດຕາມ ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ
ຈະຊົງຮັກສາໄວ້ແກ່ເຈົ້າຊົງພັນທະສັນຍາ ແລະພຣະກະລຸນາ
ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າ; ແລະພຣະອົງຈະຊົງຮັກເຈົ້າ ແລະອອຍພອນເຈົ້າ
ແລະເພີ່ມພູນເຈົ້າ; ພຣະອົງຈະຊົງອອຍພອນຜົນແຫ່ງຄັນທ້ອງຂອງເຈົ້າດ້ວຍ
ແລະຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຄືເຂົ້າ ແລະນ້ຳອະງຸ່ນ ແລະນ້ຳມັນ ທັງຜົນເພີ່ມພູນແຫ່ງຝູງງົວ
ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ
ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສາບານໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຈົ້າວ່າຈະປະທານໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ.
ເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພອນເໝືອນວ່າຊົນຊາດທັງປວງ....
ແລະພຣະຢາເວຈະຊົງນຳຄວາມເຈັບໄຂ້ທັງປວງອອກໄປຈາກເຈົ້າ
ແລະຈະປາກົດໃນໄລຄະອັນຊົດຮ້າຍແຫ່ງອິຢິບທີ່ເຈົ້າຮູ້ຈັກນັ້ນມາຢູ່ເໝືອດເຈົ້າ.' ພຣະບັນຍັດສອງ 7:6, 9,
11-15."

"ຖ້າພວກເຂົາຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາວ່າຈະປະທານເຂົ້າສາວອິນດີທີ່ສຸດແກ່ພວກເຂົາ,
ແລະຊົງນຳນ້ຳເຜື້ອອອກມາຈາກຫີນໃຫ້ພວກເຂົາ. ພຣະອົງຈະຊົງໃຫ້ພວກເຂົາອົມໜ້າດ້ວຍອາຍຸຍືນ,
ແລະຊົງສະແດງຄວາມລອດຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາ."

ໂດຍການບໍ່ເຊືອຟັງພຣະເຈົ້າ, ອາດາມແລະເອວາໄດ້ສູນເສຍສວນເອເດນ,
ແລະເພາະບາບແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຖືກສາບແຊ່ງ.
ແຕ່ຖ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດຳເນີນຕາມຄຳຊົມເຊີຍຂອງພຣະອົງ,
ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາກໍຈະຖືກຟື້ນຟູໃຫ້ອຸດົມສົມບູນແລະງົດງາມອີກຄັ້ງ.
ພຣະເຈົ້າເອງໄດ້ປະທານແນວທາງແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບການບຳລຸງດິນ,
ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຕ້ອງຮ່ວມມືກັບພຣະອົງໃນການຟື້ນຟູມັນ. ດັ່ງນັ້ນແຜ່ນດິນທັງໝົດ,
ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈະກາຍເປັນບົດຮຽນອັນປະຈັກແຫ່ງຄວາມຈິງຜ່າຍວົນຍານ.
ເໝືອນດັ່ງວ່າໂລກ, ໂດຍການເຊືອຟັງກົດເກນທາງທຳມະຊາດຂອງພຣະອົງ,
ຈະຜະລິດຂອງລ້ຳຄ່າຂອງມັນອອກມາ,
ດັ່ງນັ້ນໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍຕ້ອງສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະແຫ່ງພຣະອຸປະນຜັດຂອງພຣະອົງ
ໂດຍການເຊືອຟັງພຣະບັນຍັດທາງສັນທຳຂອງພຣະອົງ. ແມ່ນແຕ່ຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ນັບຖືຮູບເຄົາລົບກໍຈະຮັບ

ຮູ້ເຖິງຄວາມສູງສົງຄາວຂອງຜູ້ທີ່ຮັບໃຊ້ແລະນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່,

“‘ຈົງເບິ່ງ,’ ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສອນພວກທ່ານເຖິງກົດບັນຍັດແລະຄໍາພິພາກສາຕາມທິພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຊົງບັນຊາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ປະພຶດຕາມໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຈະເຂົ້າໄປຄອບຄອງ. ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງຮັກສາແລະປະພຶດຕາມສົງເຫງົານັ້ນ; ເພາະວ່ານີ້ແມ່ນສະຕິບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກທ່ານໃນສາຍຕາຂອງບັນດາຊາດ, ຜູ້ຊົງຈະໄດ້ຍືນກົດບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ທັງສົມ ແລະຈະກ່າວວ່າ, ແນ່ນອນຊາດໃຫຍ່ນີ້ເປັນຊົນຊາດທີ່ມີສະຕິບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ. ເພາະວ່າ ມີຊາດໃດແດ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບ່ານນີ້ທີ່ມີພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ໃກ້ພວກເຂົາ ເໝືອນດັ່ງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຊົງຢູ່ໃກ້ເຮົາໃນສາລະພິດສົງເຫຼົ່າທຸກຂະໜາດພຣະອົງ? ແລະມີຊາດໃດແດ່ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ບ່ານນີ້ທີ່ມີກົດບັນຍັດແລະຄໍາພິພາກສາອັນຊອບທຳຍິ່ງ ເໝືອນດັ່ງພຣະບັນຍັດທັງສົມນີ້ ຊົງຂ້າພະເຈົ້າວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າພວກທ່ານໃນວັນນີ້?’ ພຣະບັນຍັດສອງ 4:5–8.”

“ລູກຫຼານຂອງອິດສະຣາເອນຈະຕ້ອງເຂົ້າຄອບຄອງດິນແດນທັງໝົດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ າ. ບັນດາຊາດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ປະຕິເສດການນະມັດສະການແລະການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້ຈະຕ້ອງຖືກປົດອອກຈາກການຄອບຄອງ. ແຕ່ນີ້ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືວ່າໂດຍການສຳແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງອິດສະຣາເອນ ມະນຸດທັງຫຼາຍຈະຖືກດຶງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ. ຄຳເຊີນແຫ່ງຂ່າວປະເສີດຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ຊາວໂລກທັງມວນ. ໂດຍຜ່ານການສັງສອນເລື່ອງພິທີຖວາຍບູຊາ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ຫນ້າບັນດາປະຊາຊາດ ແລະທຸກຄົນທີ່ຈະຫັນມາເບິ່ງພຣະອົງກໍຈະມີຊີວິດ. ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ເໝືອນດັ່ງ Rahab ຊາວຄານາອານ ແລະ Ruth ຊາວໄມອາບ, ໄດ້ຫັນຈາກການນັບຖືຮູບເຄົາລົບໄປສູ່ການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້, ຈະຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຕົນກັບປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້. ເມື່ອຈຳນວນຂອງອິດສະຣາເອນເພີ່ມຂຶ້ນ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງຂະຫຍາຍດິນແດນຂອງຕົນ ຈົນກວ່າອານາຈັກຂອງພວກເຂົາຈະຄອບຄຸມໂລກ.”

“ພຣະເຈົ້າຊົງປາຖະໜາທີ່ຈະນຳບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງອັນປະກອບດ້ວຍພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງປາຖະໜາໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊຸ່ນຊື່ນຍືນດີ ແລະສັນຕິສຸກ. ພຣະອົງຊົງສ້າງມະນຸດເພື່ອຄວາມສຸກ ແລະຊົງປາຖະໜາຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເຕີມເຕັມຈົດໃຈຂອງມະນຸດດ້ວຍສັນຕິສຸກແຫ່ງສະຫວັນ. ພຣະອົງຊົງປາຖະໜາໃຫ້ຄອບຄົວທັງຫຼາຍໃນໂລກເບື້ອງລຸ່ມນີ້ເປັນສັນຍະລັກຂອງຄອບຄົວອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນເບື້ອງເທິງ.”

“ແຕ່ອິດສະຣາເອນບໍ່ໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບໍ່ປະກາດວ່າ, ‘ເຮົາໄດ້ບຸກເຈົ້າເປັນເຄືອອະງຸ່ນຊຸ້ນດີ, ເປັນເຊື້ອພັນທີ່ຖືກຕ້ອງທັງສົມ: ແລ້ວເປັນຢ່າງໃດເຈົ້າຈົງກາຍເປັນຕົ້ນທີ່ເສື່ອມຊາມຂອງເຄືອອະງຸ່ນຕ່າງດ້ວຍກັນລັບເຮົາ?’ ເຢເຣມີຍາ 2:21. ‘ອິດສະຣາເອນເປັນເຄືອອະງຸ່ນທີ່ຫວ່າງເປົ່າ, ມັນເກີດຜົນເພື່ອຕົນເອງ.’ ໂຮເຊຍາ 10:1. ‘ບັດນີ້, ໂອຊາວເຢຣູຊາເລັມ ແລະບັນດາຊາຍແຫ່ງຢູດາ, ຂໍພວກເຈົ້າຈົງຕັດສິນລະຫວ່າງເຮົາກັບສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ. ຍັງຈະມີອັນໃດອີກທີ່ຄວນໄດ້ເຮັດໃຫ້ແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ ຊົງເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນນັ້ນ? ເຫດສັນໃດເມື່ອເຮົາຄອບວ່າມັນຈະເກີດຜົນອະງຸ່ນ ມັນກັບເກີດຜົນອະງຸ່ນບໍ່? ແລະບັດນີ້ຈົງມາເຖິງ; ເຮົາຈະບອກພວກເຈົ້າວ່າເຮົາຈະເຮັດອັນໃດແກ່ສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ: ເຮົາຈະຮື້ວຂອງມັນອອກ ແລະມັນຈະຖືກກິນໝົດ; ແລະທຳລາຍກຳແພງຂອງມັນລົງ ແລະມັນຈະຖືກຢຽບຍຳ; ແລະເຮົາຈະປະໂຫມ້ນຮ້າງເປົ່າ; ມັນຈະບໍ່ຖືກຕັດແຕ່ງ ຫຼືຊຸດພວນ; ແຕ່ໜາມແລະເພັດມັນຈະຂຶ້ນມາ: ເຮົາຈະບັນຊາເມກດ້ວຍວ່າ ຢ່າໃຫ້ຜົນຕົກໃສ່ມັນ. ເພາະວ່າ ... ພຣະອົງຄອບຫາການພິພາກສາ, ແຕ່ເບິ່ງເຖິດ ມີແຕ່ການບີບບັງຄັບ; ຄອບຫາຄວາມຊອບທຳ, ແຕ່ເບິ່ງເຖິດ ມີແຕ່ສຽງຮ້ອງ.’ ເອຊາຍາ

5:3–7."

ຜ່ານທາງໂມເຊ ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງແລ້ວ ຜົນອັນເກີດຈາກຄວາມບໍ່ສັດຊື່ ໂດຍການປະຕິເສດບໍ່ຮັກສາພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຈະຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຊີວິດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະພອນຂອງພຣະອົງກໍຈະບໍ່ອາດມາເຖິງພວກເຂົາໄດ້. "ຈົ່ງລະວັງ" ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ "ຢ່າໃຫ້ເຈົ້າລົມພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ ໂດຍການບໍ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະຄຳຕັດສິນ ແລະກົດຕັ້ງຂອງພຣະອົງ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບັນຊາເຈົ້າໃນວັນນີ້. ຍ້ານວ່າເມື່ອເຈົ້າໄດ້ກິນແລະອົມໜ້າ ແລະໄດ້ຮັ່ງເຮືອນອັນດົງາມ ແລະອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນ; ແລະເມື່ອຝຽງວິແລະຝຽງແກະຂອງເຈົ້າເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ແລະເງິນແລະຄ່າຂອງເຈົ້າເພີ່ມພູນຂຶ້ນ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າມີກໍເພີ່ມພູນຂຶ້ນ; ແລ້ວໃຈຂອງເຈົ້າຈະຖືກຍົກສູງຂຶ້ນ ແລະເຈົ້າຈະລົມພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ.... ແລະເຈົ້າຈະກ່າວໃນໃຈຂອງເຈົ້າວ່າ ອຳນາດຂອງຂ້ອຍ ແລະກຳລັງແຫ່ງມືຂອງຂ້ອຍໄດ້ຫຼາກຊັບສົມບັດນີ້ໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍ.... ແລະມັນຈະເປັນວ່າ ຖ້າເຈົ້າລົມພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢ່າງແນ່ນອນ ແລະໄປຕາມພະອັນ ແລະຮັບໃຊ້ພະເຫຼົ່ານັ້ນ ແລະນະມັດສະການພະເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າໃນວັນນີ້ວ່າ ພວກເຈົ້າຈະພິນາດຢ່າງແນ່ນອນ. ເໝືອນດັ່ງບັນດາປະຊາຊາດທີ່ພຣະຢາເວຊົງທຳລາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າກໍຈະພິນາດດັ່ງນັ້ນ; ເພາະວ່າພວກເຈົ້າບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ." ພຣະບັນຍັດສອງ 8:11–14, 17, 19, 20.

ປະຊາຊົນຢືນຢັດໃນໃຈຕໍ່ຄຳເຕືອນນັ້ນ. ພວກເຂົາໄດ້ລົມພຣະເຈົ້າ ແລະ ສູນເສຍການເຫັນແກ່ສິດອັນສູງສົ່ງຂອງຕົນໃນຖານະຜູ້ແທນຂອງພຣະອົງ. ພຣະພອນທັງຫຼາຍທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບໍ່ໄດ້ນຳພຣະພອນມາສູ່ໂລກ. ຂໍ້ໄດ້ປຸງທັງບວງຂອງພວກເຂົາຖືກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອການຍົກຍ້ອງຕົນເອງ. ພວກເຂົາໄດ້ລັກເອົາຈາກພຣະເຈົ້າການຮັບໃຊ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຮຽກຮ້ອງຈາກພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຍັງລັກເອົາຈາກເພືອນມະນຸດຂອງຕົນ ການຊີ້ນຳທາງສາສະໜາ ແລະ ແບບຢ່າງອັນບໍ່ລົບຖືວ່າ ເໝືອນດັ່ງຊາວໂລກກ່ອນນຳຖ້ວມ ພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຕາມຈົນຕະນາການຊົ່ວຮ້າຍທຸກປະການໃນໃຈຂອງຕົນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສິ່ງສັກສິດປາກົດເປັນເລື່ອງຫຼີ້ນ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ພຣະວິຫານຂອງພຣະຢາເວ, ຄືສິ່ງເຫຼົ່ານີ້' (Jeremiah 7:4), ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ພວກເຂົາກໍກຳລັງບົດເບືອນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ນຳຄວາມອັບອາຍມາສູ່ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ສະຖານບໍ່ລົບຖືວ່າຂອງພຣະອົງເປັນເປົ້າ.

"ພວກຄົນເຮັດສວນອະງຸ່ນຜູ້ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃຫ້ຮັບຜົດຊອບສວນອະງຸ່ນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ສັດຊື່ຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ມືອບໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ພວກປະໂລຫິດແລະພວກຄູອາຈານບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ສອນສັງປະຊາຊົນຢ່າງສັດຊື່. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ນຳຄວາມດົງາມແລະພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ພ້ອມທັງສິດອັນຊອບທຳຂອງພຣະອົງທີ່ຈະຮັບຄວາມຮັກແລະການຮັບໃຊ້ຈາກພວກເຂົາ ມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນ. ພວກຄົນເຮັດສວນອະງຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ສະແຫວງຫາສະຫງ່າລາສີຂອງຕົນເອງ. ພວກເຂົາປາຖະໜາຈະຍຶດເອົາຜົນຜະລິດຂອງສວນອະງຸ່ນໄວ້ເປັນຂອງຕົນ. ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາພາກພຽນກະທຳກໍຄື ການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈແລະການຖວາຍກຽດແດ່ຕົນເອງ."

"ຄວາມຜິດຂອງບັນດາຜູ້ນຳເຫຼົ່ານີ້ໃນອິດສະຣາເອນ ບໍ່ເໝືອນກັບຄວາມຜິດຂອງຄົນບາບທົວໄປ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຍືນຢູ່ພາຍໃຕ້ພັນທະອັນສັກສິດທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິຍານຕົນວ່າຈະສັງສອນ 'ດັ່ງທີ່ພຣະຢາເວກ່າວ' ແລະຈະນຳການເຊື່ອຟັງຢ່າງເຄັ່ງຄັດມາສູ່ຊີວິດການປະພຶດຂອງຕົນ. ແທນທີ່ຈະເຮັດດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍບົດເບືອນພຣະຄຳພີ. ພວກເຂົາໄດ້ວາງພາລະອັນໜັກໄວ້ເທິງມະນຸດ

ໂດຍບັງຄັບໃຫ້ຖືພິທີກຳຕ່າງໆທຸກລາມໄປເຖິງທຸກຢ່າງກ້າວໃນຊີວິດ.
ປະຊາຊົນດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ສະຫງົບຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍ
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ອາດປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດທີ່ພວກຮັບໄດ້ໄວ້.
ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຮັກສາບັນຍັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ
ພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມປະໝາດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັງເກດເຫັນວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນ
ແລະຊັບສິນທັງໝົດຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນຖານະຜູ້ຮັບຜາກ
ເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ສຳລັບພຣະອົງ.
ແຕ່ພວກປະໂລຫິດແລະອາຈານທັງຫຼາຍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດພາລະກິດແຫ່ງຕຳແໜ່ງອັນສັກສິດຂອງຕົນ
ດັ່ງກັບວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈັດການຊັບສິນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ບໍ່ຊົງຈາກພຣະອົງຢ່າງເປັນລະບົບ
ໃນດ້ານປັດໃຈ ແລະສົ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທຸກຢ່າງມອບໄວ້ໃນຄວາມໄວ້ວາງໃຈແກ່ພວກເຂົາ
ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າແຫ່ງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ. ຄວາມໄລ່ບຸກ ແລະຄວາມລະໂມບຂອງພວກເຂົາ
ເຮັດໃຫ້ແມ່ນແຕ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດກຍັງດູກຸກພວກເຂົາ. ດັ່ງນັ້ນ
ໂລກຂອງຄົນຕ່າງຊາດຈຶ່ງໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການເຂົ້າໃຈຜິດ ຕໍ່ພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຕໍ່ກົດໝາຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

“ດ້ວຍພຣະທັຍຂອງພຣະບໍດີ, ພຣະເຈົ້າຊົງອົດທົນຕໍ່ຊົນຂອງພຣະອົງ.
ພຣະອົງຊົງອ້ອນວອນເຂົາທັງຫຼາຍດ້ວຍພຣະເມດຕາທີ່ປະທານໃຫ້ ແລະດ້ວຍພຣະເມດຕາທີ່ຊົງຖອນຄືນ.
ດ້ວຍຄວາມອົດກັ້ນ, ພຣະອົງຊົງວາງບາບຂອງເຂົາທັງຫຼາຍໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຂົາ,
ແລະໃນຄວາມອົດກັ້ນນັ້ນຊົງລໍຖ້າການຍອມຮັບຂອງເຂົາ. ພວກສາດສະດາ
ແລະບັນດາຜູ້ສື່ຂ້າວໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຍືນຍັນສິດອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນພວກຄົນທຳສວນອະງຸ່ນ;
ແຕ່ແທນທີ່ຈະຕ້ອນຮັບ, ພວກເຂົາກັບຖືກປະຕິບັດດັ່ງເປັນສັດຕູ. ພວກຄົນທຳສວນອະງຸ່ນໄດ້ຂົ່ມເຫັງ
ແລະຂ້າພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງຜູ້ສື່ຂ້າວອື່ນໆມາອີກ,
ແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນກັບພວກທຳອິດ,
ເພີ່ມແຕ່ວ່າພວກຄົນທຳສວນອະງຸ່ນໄດ້ສະແດງຄວາມຊົງເຜີຍແຜ່ຢູ່ຂຶ້ນ.”

“ເປັນທາງສຸດທ້າຍ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາ, ໂດຍກ່າວວ່າ,
‘ເຂົາທັງຫຼາຍຈະເຄົາລົບພຣະບຸດຂອງເຮົາ.’ ແຕ່ການຂັດຂືນຂອງເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີໃຈພະຍາບາດ,
ແລະເຂົາໄດ້ເວົ້າກັນເອງວ່າ, ‘ນີ້ແມ່ນແມ່ນທາຍາດ; ມາເຖີດ, ໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າພຣະອົງເສຍ,
ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຍຶດເອົາມຣະດົກຂອງພຣະອົງ.’ ແລ້ວພວກເຮົາຈະຖືກປະໄວ້ໃຫ້ຊົນຊົມສວນອະງຸ່ນນັ້ນ,
ແລະເຮັດກັບຜົນຂອງມັນຕາມໃຈພວກເຮົາ.”

ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຊາວຢິວບໍ່ໄດ້ຮັກພຣະເຈົ້າ; ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕັດຕົນເອງອອກຈາກພຣະອົງ
ແລະໄດ້ປະຕິເສດການເຊື່ອເຊີນທຸກປະການຂອງພຣະອົງເພື່ອການປະນີປະນອມອັນຊອບທຳ. ພຣະຄຣິດ
ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຍືນຍັນສິດອັນຊອບທຳຂອງເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນ;
ແຕ່ຊາວສວນໄດ້ປະພຶດຕໍ່ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມດູໝືນຢ່າງຊັດເຈນ ໂດຍກ່າວວ່າ,
ພວກເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ຄົນນີ້ປົກຄອງເໝືອນພວກເຮົາ.
ພວກເຂົາອິດສາຄວາມງາມແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ.
ວິທີການສັງເກດຂອງພຣະອົງສູງສົ່ງກວ່າຂອງພວກເຂົາທຸກຢ່າງ
ແລະພວກເຂົາກໍ່ຍຳນິຍົມຄວາມສຳເລັດຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ທັກທ້ອງພວກເຂົາ
ເປັດເຜຍຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດຂອງພວກເຂົາ
ແລະສະແດງໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນຜົນອັນແນ່ນອນແຫ່ງແນວທາງການກະທຳຂອງຕົນ.
ສິ່ງນີ້ໄດ້ບຸກເຮົາພວກເຂົາໃຫ້ຄົມຄັງເຖິງຂັ້ນບຳຄັງ.
ພວກເຂົາເຈັບແສບພາຍໃຕ້ຄຳຕຳນິທິພວກເຂົາບໍ່ສາມາດປົດປາກໄດ້.

ພວກເຂົາກຽດຊັງມາດຕະຖານອັນສູງແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ນຳສະເໜີຢູ່ເປັນນິດ. ພວກເຂົາເຫັນວ່າຄຳສອນຂອງພຣະອົງກຳລັງວາງພວກເຂົາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງພວກເຂົາຈະຖືກເປີດໂປງ, ແລະພວກເຂົາກໍຕັດສິນໃຈຈະຂ້າພຣະອົງ.

ພວກເຂົາກຽດຊັງແບບຢ່າງແຫ່ງຄວາມສັດຈົງແລະຄວາມເຄົາລົບພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ ແລະກຽດຊັງຝາຍຈິດວິນຍານອັນສູງສົ່ງທີ່ຖືກເປີດເຜີຍໃນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳ. ຊີວິດທັງໝົດຂອງພຣະອົງເປັນການຕີຕຽນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວຂອງພວກເຂົາ, ແລະເມື່ອການທົດສອບສຸດທ້າຍມາເຖິງ, ການທົດສອບຊຶ້ງໝາຍເຖິງການເຊື່ອຟັງອັນນຳໄປສູ່ຊີວິດນິລັນຕອນ ຫຼືການບໍ່ເຊື່ອຟັງອັນນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍນິລັນຕອນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ປະຕິເສດອົງບໍລິສຸດແຫ່ງອິດສະຣາເອນ. ເມື່ອພວກເຂົາຖືກຖາມໃຫ້ເລືອກລະຫວ່າງພຣະຄຣິດກັບບາຣາບາ, ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, 'ບ່ອຍບາຣາບາໃຫ້ພວກເຮົາ!' Luke 23:18. ແລະເມື່ອປິລາດຖາມວ່າ, 'ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຂ້ອຍຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບເຢຊູ?' ພວກເຂົາກໍຮ້ອງຢ່າງເດືອດດານວ່າ, 'ໃຫ້ພຣະອົງຖືກຕັ້ງໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ.' Matthew 27:22. 'ຂ້ອຍຈະຕັ້ງກະສັດຂອງພວກທ່ານໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນຫຼື?' ປິລາດຖາມ, ແລະຈາກພວກປະໂລຫິດແລະບັນດາຜູ້ປົກຄອງກໍມີຄຳຕອບວ່າ, 'ພວກເຮົາບໍ່ມີກະສັດນອກຈາກຊີຊາ.' John 19:15. ເມື່ອປິລາດລ້າງມືຂອງຕົນ ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ຂ້ອຍບໍ່ລົບສຸດຈາກໂລຫິດຂອງຜູ້ຊອບທຳຄົນນີ້,' ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຮ່ວມກັບຝູງຊົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ປະກາດຢ່າງເຮັດຮ້າຍວ່າ, 'ໃຫ້ໂລຫິດຂອງພຣະອົງຕົກຢູ່ເໜືອພວກເຮົາ ແລະເໜືອລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາ.' Matthew 27:24, 25.

"ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ນຳຊາວຢິວໄດ້ເຮັດການເລືອກຂອງຕົນ. ການຕັດສິນຂອງເຂົາໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມມ້ວນທີ່ຍື່ນໄດ້ເຫັນຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທົນັ້ງ, ຄືປຶ້ມມ້ວນທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເປີດໄດ້. ໃນຄວາມອາຟາດພະຍາບາດທັງສິ້ນຂອງມັນ ການຕັດສິນນີ້ຈະປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຂົາໃນວັນນັ້ນ ເມື່ອປຶ້ມມ້ວນນີ້ຖືກແກະອອກໂດຍສົງແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ."

"ຊາວຢິວໄດ້ຖະໜອມແນວຄິດທີ່ວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ສະຫວັນຊົງໂປດບານເປັນພິເສດ ແລະວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນສູງສະເໝີໃນຖານະຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ຕົນເປັນລູກຫຼານຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຮາກຖານແຫ່ງຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພວກເຂົາກໍເບີ້ຄວາມໝັ້ນຄົງແນ່ນອນຫຼາຍຈົນພວກເຂົາທັງຫຼາຍທັງແຜ່ນດິນໂລກແລະສະຫວັນບໍ່ໃຫ້ມາລົດຮອນສົດຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ໂດຍຊີວິດແຫ່ງຄວາມບໍ່ສັດຊື່ ພວກເຂົາກໍລັງຕຽມຕົນເອງໄວ້ສຳລັບການພິພາກສາລົງໂທດຈາກສະຫວັນ ແລະສຳລັບການແຍກຂາດຈາກພຣະເຈົ້າ."

"ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງພາບພັນຕໍ່ໜ້າພວກປະໂລຫິດເຖິງການກະທຳອັນຊົ່ວຮ້າຍສູງສຸດຂອງພວກເຂົາແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຕັ້ງຄຳຖາມແກ່ພວກເຂົາວ່າ, 'ສະນັ້ນ ເມື່ອເຈົ້າຂອງສວນອະງຸ່ນມາ ລາວຈະເຮັດຢ່າງໃດແກ່ພວກຄົນເຊົ້າສວນເຫຼົ່ານັ້ນ?' ພວກປະໂລຫິດໄດ້ຕິດຕາມເນື້ອເລື່ອງດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຢ່າງຍິ່ງ ແລະໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງວ່າເລື່ອງນັ້ນກ່ຽວພັນກັບຕົນເອງ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮ່ວມກັບປະຊາຊົນຕອບວ່າ, 'ລາວຈະທຳລາຍພວກຄົນຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງໜ້າອະນາດ ແລະຈະໃຫ້ສວນອະງຸ່ນຂອງລາວແກ່ພວກຄົນເຊົ້າສວນອື່ນ ຜູ້ຊື່ງຈະສົ່ງຜົນອັນຄວນແກ່ລາວຕາມລະດູການຂອງມັນ.'"

"ໂດຍບໍ່ຮູ້ຕົວ ພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຄຳພິພາກສາລົງໂທດຂອງຕົນເອງ. ພຣະເຢຊູຊົງທອດພຣະເນດເບີ້ພວກເຂົາ, ແລະພາຍໃຕ້ສາຍພຣະເນດອັນຫຍິບຮູ້ຂອງພຣະອົງ ພວກເຂົາຮູ້ວ່າພຣະອົງຊົງຢັ້ງຮູ້ຄວາມລັບໃຈຈິດຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງໄດ້ສຳແດງອອກຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາດ້ວຍລົດອຳນາດອັນແນ່ນອນຢ່າງບໍ່ອາດສົງໄສໄດ້. ພວກເຂົາເຫັນໃນພວກຊາວສວນອະງຸ່ນນັ້ນເປັນພາບສະທ້ອນຂອງຕົນເອງ, ແລະໂດຍບໍ່ອາດຫ້າມຕົນໄດ້"

ພວກເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ‘ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ!’”

ດ້ວຍຄວາມເຄັ່ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມເສຍໃຈ ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດຖາມວ່າ,
“ພວກທ່ານບໍ່ເຄີຍອ່ານໃນພຣະຄຳພີຫລືວ່າ, ຫົນທຶຊ້າງກະສັງໄດ້ປະຕິເສດນັ້ນ
ໄດ້ກ້າຍເປັນຫົນເອກແຫ່ງມຸມແລ້ວ; ການນິເກດມາແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ
ເປັນການອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ? ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວແກ່ພວກທ່ານວ່າ
ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເອົາໄປຈາກພວກທ່ານ ແລະ
ຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ເກີດຜົນຂອງມັນ. ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຈະຕົກລົງເທິງຫົນກ່ອນນີ້
ຜູ້ນັ້ນຈະແຕກຫັກ; ແຕ່ຖ້າຫົນນີ້ຕົກລົງເທິງຜູ້ໃດ ມັນຈະບົດຜູ້ນັ້ນໃຫ້ແຕກເປັນຜິງ.”

ພຣະຄຣິດຈຶ່ງຈະໄດ້ຫັນເຫຄວາມພຶນາດຂອງຊາດຢິວໄປ ຖ້າປະຊາຊົນໄດ້ຍ້ອມຮັບພຣະອົງ. ແຕ່ຄວາມອຶດສາ
ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຫວັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາແຂງກະດ້າງຢ່າງບໍ່ອາດປ່ອງດອງໄດ້.
ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າຈະບໍ່ຍ້ອມຮັບພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດເປັນພຣະເມຊົອາ.
ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງໂລກ,
ແລະນັບແຕ່ນັ້ນຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍ່ຖືກຫຸ້ມລ້ອມດ້ວຍຄວາມມືດ ດັ່ງຄວາມມືດໃນເວລາທ່ຽງຄືນ.
ຄວາມພຶນາດທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນໄດ້ມາເຖິງຊາດຢິວ. ອາລົມຮ້າຍອັນດຸເດືອດຂອງພວກເຂົາເອງ
ທີ່ຖືກຄວບຄຸມ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມພຶນາດແກ່ພວກເຂົາ. ໃນຄວາມໂກດແຄ້ນອັນມືດບອດ
ພວກເຂົາໄດ້ທຳລາຍກັນເອງ. ຄວາມຍະໃສທີ່ກະບົດ ແລະ ແຂງກະດ້າງຂອງພວກເຂົາ
ໄດ້ນຳເອົາພຣະພິເສດຂອງຜູ້ພິຊິດຊາວໂຮມັນມາເຫັນອີພວກເຂົາ. ເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍ,
ພຣະວິຫານຖືກປ່ອຍໃຫ້ເປັນຊາກຫັກພັງ, ແລະບ່ອນຕັ້ງຂອງມັນຖືກໂຖເຫມອື່ນດັ່ງນາ.
ບຸດຫຼານແຫ່ງຢູດາໄດ້ພຶນາດລົງດ້ວຍຮູບແບບຄວາມຕາຍອັນນຳສະຫຍອງທີ່ສຸດ. ຫຼາຍລ້ານຄົນຖືກຂາຍໄປ
ເພື່ອເປັນທາດໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ.

“ໃນຖານະເປັນຊົນຊາດ ຊາວຢິວໄດ້ລົ້ມເຫຼວໃນການບັນລຸພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ
ສວນອະງຸ່ນນັ້ນໄດ້ຖືກຍົກໄປຈາກພວກເຂົາ. ບັນດາສົດພິເສດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໃນທາງຜິດ ແລະ
ພາລະກົດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເບິ່ງແຄນ ໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ.”

“ຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ກັບຊາດຢິວເທົ່ານັ້ນ. ມັນມີບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາ.
ຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກນີ້ໄດ້ຮັບການປະທານສົດພິເສດແລະພຣະພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈາກພຣະເຈົ້າ,
ແລະພຣະອົງຊົງຄາດຫວັງຜົນຕອບແທນທີ່ສົມຄວນກັນ.” Christ’s Object Lessons. 284–296.

ພຣະທຳໂຢເອນໄດ້ຊີ້ບອກປະຫວັດສາດຂອງຜົນປາຍລະດູໃນຕອນທ້າຍຂອງໂລກ.
ຜົນປາຍລະດູແມ່ນຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ອັນເປັນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນພຣະນິມິດບົດທີ່ສິບສີ່.
ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນປາຍລະດູຈະເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ແຕ່ມັນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການສື່ສານລະຫວ່າງພຣະພາວະແຫ່ງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ
ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກໝາຍໄວ້ໃດຍນຳມັນຄຳຂອງເຊກາຣີຍາ, ຜົນຕົ້ນລະດູແລະຜົນປາຍລະດູ ໄຟຈາກແທ່ນບູຊາ
ແລະພາບແທນອື່ນໆ. ຜົນປາຍລະດູບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງຂ່າວສານ
ແລະຂະບວນການສື່ສານລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງເປັນ “ວິທີການ”
ອັນບໍລິສຸດແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງຖືກຄຳຈຸນໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
ວິທີການນັ້ນຄື “ບັນທຶກເທິງບັນທຶກ” ຂອງເອຊາຢາ ທີ່ພົບໃນບົດທີ່ຊາວແບດ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະໃນສະໄໝໃໝ່ດ້ວຍ, ພຣະເຈົ້າ, “ຜູ້ເຮັດສວນອະງຸ່ນ”
ໄດ້ນຳອົດສະຣາເອນ “ອອກມາຈາກຖິ່ນກັນດານ.”
ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເປັນຊະເລີຍສຳລັບສາມສິບປີໃນປະເທດອີຢິບ ຫຼືການເປັນຊະເລີຍໃນຍຸກມັດຕັ້ງແຕ່ປີ 538
ເຖິງ 1798, ອົດສະຣາເອນຖືກນຳອອກມາຈາກ “ຖິ່ນກັນດານ,” ເພາະ “ຖິ່ນກັນດານ”

ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມເປັນທາດ ແລະການເປັນຊະເລີຍ.

ບໍ່ວ່າຈະເປັນອົດສະຣາເອນແທ້ຕາມຕົວອັກສອນໃນສະໄໝບູຮານ ຫຼືອົດສະຣາເອນຝ່າຍວິນຍານໃນສະໄໝໃໝ່, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ວຍກູ້ພວກເຂົາອອກຈາກການເປັນຊະເລີຍໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະ "ສະຖາປະນາ" ພວກເຂົາ "ໃຫ້ເປັນກຳມະສິດທິພຣະອົງຄັດເລືອກໄວ້ເປັນພິເສດ, ຄືສ່ວນອະນຸ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ຊົງຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ ແລະເຈົ້ານາຍ ຜູ້ທີ່ "ໄດ້ຮັບຜາກໄວ້" ດ້ວຍສິດພິເສດໃນການເປັນຕົວແທນຂອງ "ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຈົ້າ." "ພຣະດຳລັດ" ສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຄືພຣະບັນຍັດ ແລະສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝໃໝ່ ຄືທັງພຣະບັນຍັດ ແລະຄຳພະຍາກອນ.

"ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນຄຣິດຈັກຂອງພຣະອົງໃນຍຸກນີ້ ດັ່ງທິພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ໃຫ້ຍືນຍົດເປັນແສງສະຫວ່າງໃນໂລກ. ໂດຍດາບອັນມີລິດແຫ່ງຄວາມຈິງ ຄືຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນ ອົງທຶສອງ ແລະອົງທຶສາມ ພຣະອົງໄດ້ຊົງແຍກພວກເຂົາອອກຈາກຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍ ແລະຈາກໂລກ ເພື່ອນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາສູ່ຄວາມໃກ້ຊິດອັນສັກສິດກັບພຣະອົງເອງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຮັກສາຜາກແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະໄດ້ຊົງຜາກຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສຳລັບເວລານີ້ໄວ້ກັບພວກເຂົາ. ເຊັ່ນດຽວກັບຖ້ອຍຄຳອັນສັກສິດທີ່ໄດ້ຊົງຜາກໄວ້ແກ່ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ເປັນການມອບຜາກອັນສັກສິດ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດສືບຕໍ່ໄປສູ່ໂລກ. ທຸດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດ 14 ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຍອມຮັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອອກໄປໃນຖານະຜູ້ແທນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອເປັນສຽງຄຳເຕືອນໄປທົ່ວຄວາມຍາວແລະຄວາມກວ້າງຂອງແຜ່ນດິນໂລກ." Testimonies, volume 5, 455.

ອົດສະຣາເອນໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດໄວ້ໃຫ້ປະກາດສຽງຮ້ອງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມພາຍໃຕ້ ລັດອຳນາດຂອງຝົນປາຍ

ໃນຂະນະທີ່ສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດໃນປະສົບການສ່ວນຕົວຂອງພວກເຂົາ

ພາຍໃຕ້ລັດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

ສຽງຮ້ອງດັງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມສຳເລັດຄວາມສົມບູນໃນລະຫວ່າງການເທລົງມາຂອງຝົນປາຍ ໃນເວລາ ທີ່ຂ່າວສານເຮືອງຝົນປາຍແຫ່ງສັນຕິສຸກແລະຄວາມປອດໄພອັນຈອມປອມກຳລັງຖືກສົ່ງເສີມໂດຍກຸ່ມຄົນຈຳພ ວກຫຼັງຜູ້ມີດ້ວຍເຫລືອອະນຸ່ງແຫ່ງບາບໂລນ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືຄົນເມົາຂອງເອຟຣາອິມຕາມອີຊາຍາ ແລະຜູ້ດຶມເຫລືອອະນຸ່ງຂອງໂຢເອນ ຜູ້ທີ່ເຫລືອອະນຸ່ງໃໝ່ຖືກຕັດອອກຈາກບາກຂອງພວກເຂົາ.

ຜູ້ທີ່ຮັບຂ່າວສານຝົນປາຍອັນແທ້ຈິງນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍດານເຮອນ, ມີຊາເອນ, ຮານານຢິາ ແລະອາຊາຣີຢາ ຜູ້ປະຕິເສດອາຫານແຫ່ງບາບໂລນເພື່ອອາຫານຈາກສະຫວັນ.

ຄົນເຫລົ່ານີ້ຄືທັງແສນສີໝືນສີພັນຄົນ ຜູ້ຮ້ອງເພງຂອງໂມເຊ ແລະຂອງພຣະເມສານອ້ຍ ແຕ່ອີກທັງສ່ວນອະນຸ່ງດ້ວຍ ເພາະອຸປະມາເຮືອງສ່ວນອະນຸ່ງໄດ້ສຳເລັດຄວາມສົມບູນໃນປະຫວັດຂອງໂມເຊ ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະມັນກໍໄດ້ສຳເລັ ດຄວາມສົມບູນອີກຄັ້ງໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງຄວາມສຳພັນຕາມພັນທະສັນຍາຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູ ຮານ ໃນປະຫວັດຂອງພຣະເມສານອ້ຍ.

ເພງແຫ່ງສ່ວນອະນຸ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າຖືກຜ່ານໄປ

ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ກຳລັງຖືກອະພິເສກກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຜ່ານຜູ້ທີ່ຕາຍໃນການເພ່ນຈອນຢູ່ຖິ່ນທຸລະກັນດານສີສິບປີ

ແລະໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບໂຢຊອຍາ

ໃນຂະນະດຽວກັນກັບທິພຣະອົງກຳລັງຢຳຮ້າງຜູ້ທີ່ຈະຕາຍ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຢຳຮ້າງອົດສະຣາເອນບູຮານ

ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ພຣະອົງກຳລັງອະພິເສກສົມຮົດກັບຄຣິສຕະຈັກຄຣິສຕຽນ. ອາວຸພາ ຫຼື ປະຫວັດສາດເບື້ອງຕົ້ນ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂມເຊ ແລະ ໂອເມກາ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະເມສານ້ອຍ. ປະຫວັດສາດທີ່ທັງສອງເປັນຕົວແທນນັ້ນ ຄືປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ; ດັ່ງນັ້ນ ເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນຂອງອີຊາຢາ ກໍຄືເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ຂອງໂຢຮັນຜູ້ໄດ້ຮັບນິມົດ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ນັບແມ່ນຖ້ອຍຄຳຂອງຊົດເຕົ້າໄວທ໌, ແຕ່ເປັນຖ້ອຍຄຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຜູ້ສັງຂາວຂອງພຣະອົງໄດ້ມອບຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້ອຍເພື່ອໃຫ້ຂ້ອຍມອບແກ່ທ່ານ. ພຣະເຈົ້າຊົງເອົາຮ້ອງທ່ານວ່າ ຈົ່ງຢຸດເຮັດວຽກຕ່າງໆພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ມີຄຳສັ່ງສອນຫຼາຍປະການຖືກປະທານໃນເລື່ອງຄົນທີ່ອ້າງວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາກຳລັງສະແດງລັກສະນະຂອງຊາຕານ ຄັດຄ້ານການກ້າວໜ້າຂອງຄວາມຈິງທັງໃນຈິດໃຈ ໃນຖ້ອຍຄຳ ແລະໃນການກະທຳ, ແລະແນ່ນອນວ່າກຳລັງດຳເນີນຕາມເສັ້ນທາງທີ່ຊາຕານກຳລັງນຳພາພວກເຂົາໄປ. ໃນຄວາມແຂງກະດ້າງແຫ່ງໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາອຳນາດທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງເຂົາແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ ແລະເປັນອຳນາດທີ່ຂົ່ວເຫັດໃຊ້. ພຣະອາຈານຜູ້ຍິງໃຫຍ່ຕັດວ່າ, ‘ເຮົາຈະຄວ້າລົງ, ຄວ້າລົງ, ຄວ້າລົງ.’ ມະນຸດໃນ Battle Creek ເວົ້າວ່າ, ‘ພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນພວກເຮົາ’ ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງໃຊ້ໄຟສາມັນ. ໃຈຂອງເຂົາບໍ່ໄດ້ອ້ອມລົງ ແລະຖືກປາບໃຫ້ນອບນ້ອມໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ.” Manuscript Releases, volume 13, 222.

“ຄວາມອົດທົນຂອງພຣະເຈົ້າມີຈຸດປະສົງອັນໜຶ່ງ, ແຕ່ພວກທ່ານກຳລັງທຳລາຍມັນ. ພຣະອົງກຳລັງຊົງຍອມໃຫ້ສະພາບການຢ່າງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຊົງພວກທ່ານໃຄ່ຢາກໃຫ້ຖືກຕ່າງໆແລະແກ່ໄຂໃນພາຍຫຼັງ, ແຕ່ເມື່ອນັ້ນກໍຈະຊ້ຳເກີນໄປ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາເອວຢົກໃຫ້ເຈົ້າຮາຊາເອນຜູ້ໂຫດຮ້າຍແລະຫຼອກລວງໃຫ້ເປັນກະສັດເໜືອຊີເຣຍ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເປັນແສ້ແຫ່ງການລົງໂທດແກ່ອິສະຣາເອນທີ່ນັບຖືຮູບເຄົາລົບ. ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປ່ອຍພວກທ່ານໄປຕາມການຫຼອກລວງທີ່ພວກທ່ານຮັກ? ຜູ້ໃດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າອາດຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຫດທີ່ສັດຊີ, ໝື່ນຄົງ, ແລະທ່ຽງແທ້ ອາດເປັນຄົນສຸດທ້າຍຜູ້ຈະປະກາດຂ່າວ ປະເສີດແຫ່ງສັນຕິສຸກແກ່ບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາອັນບໍ່ຮູ້ຄຸນ? ອາດເປັນໄດ້ວ່າບັນດາຜູ້ທຳລາຍກຳລັງຖືກຝຶກຝົນຢູ່ແລ້ວພາຍໃຕ້ມືຂອງຊາຕານ ແລະພຽງແຕ່ຄອຍຖ້າການຈາກໄປຂອງຜູ້ທຳມາດຕະຖານອີກພຽງບໍ່ກໍຄົນ ເພື່ອຈະເຂົ້າມາແທນທີ່, ແລະດ້ວຍສຽງຂອງຜູ້ພະຍາກອນເທັດຈະຮ້ອງວ່າ, ‘ສັນຕິສຸກ, ສັນຕິສຸກ,’ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງສັນຕິສຸກ. ບົກກະຕິຂ້ານ້ອຍບໍ່ຄ່ອຍຮ້ອງໄຫ້, ແຕ່ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍພົບວ່າດວງຕາຂອງຕົນພຣະຳມົວໄປດ້ວຍນ້ຳຕາ; ມັນກຳລັງຢຸດລົງເທິງໜ້າກະດາດຂອງຂ້ານ້ອຍຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍຂຽນ. ອາດເປັນໄດ້ວ່າອີກບໍ່ດົນການພະຍາກອນທັງຫຼາຍທ່າມກາງພວກເຮົາຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະສຽງທີ່ໄດ້ປຸກເຮົາປະຊາຊົນອາດຈະບໍ່ລົບກວນການຫຼົ່ມໄຫຼອັນເນື້ອໜັງຂອງເຂົາອີກຕໍ່ໄປ.”

“ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈະກະທຳພະລາຊະກິດອັນແບກປະຫຼາດຂອງພຣະອົງເທິງແຜ່ນດິນໂລກ, ເມື່ອມືອັນບໍ່ລົບສຸດບໍ່ໄດ້ແບກຫົບພັນທະສັນຍາອີກຕໍ່ໄປ, ວິບັດຈະມາເຖິງປະຊາຊົນ. ໂອ, ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮູ້ ແມ່ນແຕ່ເຈົ້າ, ໃນວັນນີ້ຂອງເຈົ້າ, ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຂອງສັນຕິສຸກຂອງເຈົ້າ! ໂອ, ຂໍໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະຄອນນີ້ເວົ້າກັບທ່ານ, ກັບໃຈດ້ວຍກຳລັງທັງສິ້ນຂອງພວກເຂົາ ແລະ ເຊື່ອດ້ວຍໃຈທັງສິ້ນຂອງພວກເຂົາ, ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຫັນຄົນພຣະພິລດອັນຮ້າຍແຮງຂອງພຣະອົງອອກຈາກພວກເຂົາ.” Testimonies, volume 5, 77.

“ຖ້າທ່ານຍັງປ່ອຍຕາມຄວາມດີດ້ານແຫງຈິດໃຈ,
ແລະດ້ວຍຄວາມຈອງຫອງແລະການຖືຕົນວ່າຊອບທຳບໍ່ຍອມສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງຕົນ,
ທ່ານຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ຢູ່ໃດກ້ານລ້ວງຂອງຊາຕານ.
ຖ້າເມື່ອພຣະອົງເປີດເຜີຍຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານແລ້ວ ທ່ານບໍ່ກັບໃຈ ຫຼືບໍ່ສາລະພາບ,
ພຣະປະສົງອັນຮອບຄອບຂອງພຣະອົງຈະນຳທ່ານໃຫ້ກັບຄືນມາເຜີຍຜ່ານເນື້ອຫາເດີມນັ້ນຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ.
ທ່ານຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ກະທຳຜິດພາດທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍກັນ, ທ່ານຈະຍັງຄົງຂາດສະຕິປັນຍາ,
ແລະຈະເອີ້ນຄວາມບາບວ່າຄວາມຊອບທຳ, ແລະເອີ້ນຄວາມຊອບທຳວ່າຄວາມບາບ.
ການຫລອກລວງອັນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈະແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຫ້ອມລ້ອມທ່ານໄວ້,
ແລະທ່ານຈະປ່ຽນຜູ້ນຳ, ໂດຍບໍ່ຮູ້ລືມວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ.” Review and Herald, December
16, 1890.